

Dvadeset i vtora glava ZAGRIZHENOST

- Kakvo da gi pravim? – zapita Elito, kojato beshe preblednjala.

- Zakljuchete gi v kilera – kaza Marina.

- Vjarno, toj e prazen.

- Znaesh li, kakvo shte stane kato se sybudjat? – zapita Emo.

- Nishto njama da im stane!

- Ne se znae, ako i Iskra e tam.

- Da, prav si! Samo junacite shte natikame tam – syglasi se Marina.

- Ami ako izkyrtjat vratata?

- Shte gi vyrzhem – kaza Marina.

- Ne! Shte gi natikame pod dusha – otseche Emo.

- Te shte izstinat! – uplashi se Elito.

- Nishto im njama, da ne sa pili!

- Az shte byda vinovna!

- Ti si pak vinovna!

- O, Emo!

- Kakvo si se zavajkala? Domykna gi i im dade da pijat!

- Ne znam kakvo da gi pravja!

- Az ti kazah.

- Ne, ne! Shte se razbolejat.

- Az trjabva da si hodja – kaza Marina. – Veche e kysno i nashite shte se trevozhata.

- Dojde da vidish padenie – tyzhno poklati glava Emo.

- O! Tova ne e nishto! Merito da vidish! – odgovori mu ironichno Marina. – Syzhaljavam, che njama kak da vi pomogna.

- Nishto, nie shte se opravim! – kaza Emo.

- Zhelaja vi uspeh!

- Shte vidim. Dano se opravim.

- Chao.

- Chao, Marina.

Vratata se hlopna i Emo ostana sam s otchajanata Eli i pijanite si syuchenici.

- Ne ochakvah, che taka shte stane – tyzhno kaza Elito.

- Az pyk ochakvah, no ne iskah da se obazhdam mnogo, zashtoto vsichki shtjaha da viknat protiv men, nali sym...

- Da, taka e.

- Kakvo da pravim? Da gi natikame li v banjata?

- Ne znam. Ne te li blazni Iskra?

- Zashto?

- Samo da legnesh s neja!

- Teb kakvo te prihvashta?

- Nishto. Veche shte otkacha. Ivancho sigurno ne e spal s momiche.

- Ne e.

- Da spi li?

- Zashto?

- Ami taka. S men.

- Ti naistina si otkachila!

- I az shte vzema da se napija!

- Togava, naistina, vsichkite shte se namerjat v banjata.

- O, nedej, molja te!

- Kakvo da te pravi chovek?

- Shte se napija!

- Glupachka!

- Kakvo da pravja? Ne moga poveche!
- Mnogo si tragiczna! Bozhe moj! Ama ti naistina si se uplashila! Shte iztreznejat.
- Posle kakvi razsledvanija shte stavat!
- Marina se izmykna!
- Blaze j.
- Gluposti!
- Ti se symnjavash v neja!
- Ne znam.
- Ima njakoj, kojto kazva na klasnata vsichko, no ne vjarvam da e tja.
- A zashto se izmykna?
- Kysno e.
- Gluposti, kysno! Osem i polovina. Tolkova li e?
- Devet bez petnajset.
- E, znachi ne e mnogo kysno.
- Tja zhivee daleche.
- Sled malko shte j se obadish po telefona.
- Tja mozhe da e s prijatelja si.
- Da, da. Pravilno. No vse pak, shte j se obadish.
- Ti se symnjavash vyv vsichki?
- Da, dori i v teb.
- Az nikoga njama da se izkazha.
- I az nikoga njama da te izkazha.
- Dori i da me izkazhat, kakvo? Njama da postradash ti.
- Ja stiga gluposti!
- A zashto, naistina e taka.
- Dobre, dobre. Daj da im biem shamari. Ne sa pijani chak tolkova.
- Te sa neizdryzhlyvi.
- Ja vyrvi dolu v bakalijata i kupi limonov sok. Byrzo, dokato ne sa zatvorili!

- Otivam!

Elito izhvrykna i Emo se zamisli. “Po djavolite! – si reche toj – Otkyde pyk mi se strupa vsichko tova na glavata!”

Iskra, kojato lezheshes na divana do Rajcho, se obyrna na drugata strana i pregyrna “ragacoto”. No, vse pak, speshe dylboko.

Elito se vyrna i noseshe dve shisheta s limonov sok.

- Bravo! – izvika Emo. – Sega gledaj kak dejstva velikijat iztrezvitel!

- Kakvo shte gi pravish? O! Ja gledaj pyk taja!

- Ostavi ja! Tja nishto ne mozhe da napravi. Samo go e pregrynala po instinkt.

- Tja sigurno vsjaka nosht spi s momche.

- Koj ja znae! Ja otvori na Ivancho ustata.

- Ami ako se zadavi?

- Po djavolite! Pyrvo shte go sybudim, a sled tova shte go doiztreznjavam. Hajde da im biem shamari!

- O! Strah me e!

- Ot kakvo pyk te e strah?

- Ne znam.

- Te dobre, che sa pili vodka i ne mirishat. Davaj!

Ivancho leko otvori ochi i zapochna da myrmori neshto nerazbrano i da mljaska.

- Tragedija! – izvika Elito.

- Ti ja napravi тази tragedija! – Emo beshe bezposhtaden.

- O, Emo!

- Ne se vajakaj! Daj limonovija sok da mu sipem malko v ustata. Ne vizhdash li, che iska da pie oshte!

- Eto.

- Oha! Vizh! Napravo magija!

Ivancho okokori ochi.

- Kakyv e toja bulamach! – izvika toj. – O-o! Che kiselo!

- Kak si? – popita Elito.
 - Dobre. Tova limonov sok li e? Az misleh, che pija vodka, i go nagyltah.
 - Dobre, che go nagylta – kaza Emo.
 - Ej, majka mu stara, az maj bjah pijan?
 - Boozhe! I pita! Beshe napravo dyrvo – izvika Emo.
 - O! Te i drugite syshto. Iskra koga e legnala s Rajcho?
 - Tja e pijana. Nie ja slozhimme. – otgovori Elito.
 - Daj mi oshte malko sok – kaza Ivancho.
 - Iztreznja li?
 - Da. Ne vizhdash li, che hodja. Kyde e banjata?
 - Az shte te zaveda – hvana go Elito.
- Emo razbudi Rumena i mu sipa limonov sok v ustata. Toj skochi i zapochna da kreshti.
- Po-poleka, be! Kyde se namirash!
 - Kakvo e tova? Daj mi vodka.
 - Ja da mylchish! Pij.
 - Kiselo!
 - Tykmo da iztrezneesh.
 - Uf! Uzhas! Az pijan li bjah?
 - Alkoholik! – izvika Ivancho kato vleze v stajata. – Kak si?
 - A! Ti deto me napi!
 - Seganali si trezven?
 - Gledaj go pyk toja! Glavata mi se vie.
 - Ela v banjata – kaza mu Elito.
 - Daj da gi razbudim tezi – Ivancho posochi Iskra i Rajcho.
 - Pyrvo Dora – kaza Elito kato se vyrna ot banjata, kydeto beshe zavela Rumena.
 - Ti ja budi! – kaza Emo – Ivancho shte ti pomaga. Az ne se naemam tam.

- Dobre. Hajde, Ivancho. Udrjaj shamari! – izvika Elito.
- Segaj sipvaj! Bravo!
- Kakvo e tova? – skochi Dora. – Kyde sym?
- I pita! - izvika Ivancho. – Pijanica!